

Kalibův zločin.

Obraz z podhoří. — Napsal: K. V. RAIS.

Když přijížděl domů, dovedl krávy bléva, nasypal jim a vraceje se do světnice vypravoval: "Tak, Kadličko, půl Pasek je sděláno; jde to dobře, třeba že se to ještě trochu maže."

Nebo řekl: "To bys nevěřila, jak to v pár dnech ztuhne, na Nounovském lánou se hrudy jako skály; budu na ně muset s motykou."

Jindy: "Dneska dělám jetelístě a nestaím honit myši; tolik sněhu bylo, zima pořádná a přece vydrží — ty máji živobytí!" a srdečně se zasmál.

Praeuje v poli myslíval, co doma ženě poví, a nejdnou se při těch myšlenkách hlasitě zasmál. — Od té vidovické muziky byl zas trochu vlnivější a mluvnější. Domníval se tedy, že bude také ze všeho mít radost, ale Karla přimávala zprávy ty bez ústí, leda že někdy řekla: "Ale!" nebo: — "Ještě tam pojeděš?" Někdy jenom přikývla, jindy poslechla docela mlčky.

Vybízel jí také: "Přijď se přee podívat, uhlídáš, že budeš mít radost, vždyť jsi na našem ještě nebyla."

Přikývla, ale nikdy nepřišla. Zamrle se na ni díval a jí vyřítavě: "Ty jsi pěkná hospodyně, polí si ani nevšimneš!"

"Bodej, pěkná hospodyně," — odpovídala, "co pak doma nie ne děláš? Jako bys mne neviděl a nerozuměl, že nemůžu litat jako ty. A kdybych na krásně přišla, platná ti tam nie nejsm."

"Potěšila bys se, a jakou já měl bych radost, že se hospodyně přišla podívat do polí, že se přee taky stará, jak to v hospodářství dopadá — i ty kravky by měly radost, kdyby tě viděly. Ale tak do sud nadarmo jsem tě vyhlížel!"

"I kdo pak má pořádek takové bláznovské myšlenky jako ty!" — zasmála se.

"Ty se mi naodsekáváš," řekl smutně.

"Nevidáno, pořádek na mne záležá, už bys moh' mít rozum a nechtět jako malé dítě, léta na to máš!"

"Vždyť jsi si mne nemusela brát!" vzkrlikl hněvivě. "Pořád si to vyřítavě."

"Jaké vyřítání, když je to pravda!"

"Mohl jsi si vzít mladšičku, ale to jsi samy vzkazovaly; teď nestojím za ní, dřív jsi o mne stály."

"Zas už začínáš, pořádek tě to posedává, měj přee se mnou trochu úsmínek," překvapena řekla teď ku podivu mírně.

V takovém okamžiku se v něm zase všecko holostně rozehvělo, že by byl nejraději utíkal do peznáky.

Panímáma Boučková měla teď rozehátno, chodila k mladovskému pokoutníkovu Rusovi.

Vojta k tomu mlčel, zdířel se nou, že je lépe, když je panímáma z domu.

Žas býval kdysi v náramně slávy, všecky souly v kraji vodival sám; ale když se na Pace a v Hořech usadili advokáti a zákony pokoutníkem sestříhly Křída, bylo po něm.

V těch bývalých zlatých dobách mival Rus, ačkoli byl jen chalupník, pár koní a kočár; chodil zblouha, vážně jako pan děkan; zlaté brýle nosil na spísece nosu, šaty dle módy; zvláště sametová květovaná vesta jeho známá byla široko daleko. Když přišel do vsi, sbíhaly se za ním děti a volaly: "Hoďte nám krejcar!"

Rus se mezi nimi zastavoval, dal si políbit ruku, hladil je po vlasích a no tvářích, vypytláje se u každé: "Či pak jsi, hošičku? Co pak děláš tatínek? Kde pak zůstáváte?" Při tom přes brýle mžoural do oken stavení, vyhlížel-li otec věčně se usmívající aneho matka.

Sametová vesta zůstala mu i ve zlých dobách, ale chodil v ní už do polí thout hrondy a sbírat peřavku. Tu byl již také tuze přepadlý, ani polovice ho nebylo. — Brýle, nitkami svázané, nechával doma na starém psacím stole, jehož hlubiny byly plny svázaných listů.

Ale když přee někdo přišel na

poradu, Rus sedl za stůl, nadouval se a odfukoval jako za doby slávy.

Kdykoliv se panímáma se Smrženem z Mladova vřátila, byla plna chvály o Rusovi.

"Pane, to je člověk, nikdo by si nepomyslil. Takový notář, tolik roků studýroval, ale tak pojednat s člověkem a všecko chytit za pravý konec neumí. To byste, zetěčku, koukal, jak mi to všecko sepsal, uhlídáte, jak se bude Bouček krčit!"

"No, nevim, nevim, ale nejlepší je, když nemá člověk ani s jedním ani s druhým co dělat," odpovídal Vojta.

"Lepší je, nechat se okrást, viďte," zasmála se ostře.

Výsledek dvojí cesty do Jiřina byl, že krajský soud potvrdil rozsudek soudu okresního.

Panímáma přišla domů tuze sechlíplá; když se Vojta s pole vřátil, ani sama nezačínala.

"Tak, jak to prasklo?" ptal se jí.

"Inu, Rus dělal, co mohl, sám kolik cest k vůli tomu udělal, ale všecko nie platno. Ten lotras vidovický, vychytralý, všecko si to předělal, ale já vim, že ho to stojí víc než celý vejmeněk."

"Vždyť jsem vám to povídal, a byste toho radši nechala, kdo pak jakživ se souly někam došel," — povídal dobrácky.

Zatřásla sebou, jakoby jí bodli; chvíli nemohla ani promluvit, jenom rychle mrkala a rty se jí křečovitě svíraly.

"To je člověk, lidičky zlatí, to je člověk!" ječela. "Všecko mi strčím, celé své živobytí mi sypu, a teď, když mne ten šlehlil okradě, tenhle pařez snad ještě řekne, že dobře se mi stalo. Lidičky, já mám zastání! Misto aby se proti té nepravosti sám postavil a staré mámy se ujal, ještě vyřítá. Je to — je to! Bože dobrý, mezi jaké plemeno jsem se to dostala. — Všecko by sami shrabali, s člověka by kůži stáhli a ještě se jednoma vymájoou. Inu, jsem cizí máma, nejsem jeho; ty má deero ubohá, takhle jsem tě provdala, že se musíš teď sama dívat, co tvá vlastní máma, která tě permě vychovála, zkončí!"

Utajený vztek z nezdaru soudu našel prvou příležitost vybuchl z ní plnou silou.

"Nekřičte, vždyť se celá vesnice sběhne," sama deera jí napomenula. Seděla na špalíčku u kamna, na nichž stály hrnky s kávou a s mlékem; hlavu měla opřenu o stěnu, ale nepodívala se na matku ani na muže.

"A tak vyřítat byste, panímámo, pořád nemusela, vždyť jsem vás ještě o nic nepřipravil," trpěle dočkal Vojta.

Seděl za stolem a hlavu opíraje o dlaně patřil na panímámu, jež rozdrážděna běhala po světnici a rukama přes ten chvilí lomila.

"Nepřipravil — a já jsem vás připravil? Nedívám vám celý výměnek z půlstatku? Nestarám se, aby se vám dobře vedlo, aby vás ten Vidovák neokrádal?"

"I vždyť to s tím vejmeněkem ještě tak zlé nebylo, vždyť jste to ho mnohó nepřivozila," řekl mrzutě.

Panímáma místo odpovědi zlostně se rozesmála.

"Co pak vám je všecko málo," po chvíli spustila znova, "ale už byste se starala se mnou, to se nestaráte, jenom hubujete. Ale počkejte, budete se divně tvářit, až budete všecky ty otraty na Pace i v Jiřině platit!"

"Já že je budu platit?" ptal se rudna a dal se do sípavého smíchu.

"Já — kdo pak jiný? Snad je mám platit já? Z čeho bych je platila, vždyť jsem si jediného zena nenechala, všecko jsem dala vám. Snad nebudete chtít, aby mi poslední sukni s těla prodali? Pro koho pak jsem se soudila? Tolik noei jsem nespala starostí, naběhala jsem se, až nohy otékaly, a on se teď ptá — já že budu platit?"

Křičela stále ostřeji, ruce se jí házely a spínaly, na konec pak jedovatě napodobila Vojtovu otázku.

"A to by v tom byli všichni čer-

ti, abych já tohle platil!" vzkrlikl Vojta, jak ho ještě jedna ni druhá neslyšely, a pěstí udeřil do stolu.

Karla udivena pozdvihla hlavu.

"Inu, neplaťte si teda, neplaťte, ale já se seberu a vrátím se do Vidovie; když mám platit, budu brát sama!" řekla mírněji, ale bříte.

"S Pánembohem — živi bude-me, nebude-li víc, méně nebude," řekl klidně a mávnuv rukou chtěl odejít.

Panímáma spustila vřiskavý pláč.

"Tak tohle jsem si za všecko starost vysloužila, že mi už i to sousto, které sním, vyřítá!"

"Snad byste proto nekřičela," prudee, všecka zčervenala pravila Karla, "půjdemě obě a taky živi budeme, jako jsme byli."

Vojta bral již za kliku těžkých dveří, ale při těch slovech se obrátil a zaražen ohlédl se na Karlu. Ale ta již měla hlavu v dlani a odvrácena dělala, jakoby se nie nebylo stalo.

Stál chvilku tiše, tupě — čekal — pak nepromluvil vyšel.

Všecko se v něm hořkoma obracelo. Jaká je ta panímáma divá ženská! Jaktěživ by byl nevěřil — vždyť znal jenom tu dobrotu starostlivou nebožky maminky. Svádí bouřku za bouřkou a Karlu má na své straně. "Půjdemě obě a taky živi budeme, jako jsme byli," divě zaburčelo mu hlavou.

Za všecko dření, lopotení, starost, za to, že ji obšťakoval jako pes a služil jí jako hraběnce! Co to v té její hlavě je, že v ničem není s ním, ve všem proti němu. Co pak to dělá jen pro sebe, když neeche za panímámino bláznovství vyhazovat peníze?

Nemyslil, že by snad Karla byla s to opravdu s matkou odejít, ale rozhrněvalo jej, že vůbec ta slova mohla promést. Co měl dále činit? Čtil, jak ho tímto jednáním svazují, jak musí buď ke všemu kývat, činit po panímámině vůli, nebo že by musil hrozně zabouřit. A co by bylo potom?

Když po chvíli na dvoře zapřahal, tuřik výminkář vyšel z baráček a mlčky díval se na syna.

Vojta jde kolem ani na něho nepohlédl, jenom zakýval na pozdrav. Byl ještě zle rozehvělý, třásl se a vrásky v obličejí měl naběhlé.

"Pojeďte vláčet!" ptal se otec vlnivě.

Vojta přikývl a prudee dával hrany na vůz, až řiněly.

Otec chvíli mlčel, až když se syn ohlédl, povídal někeo: "To byl zase křik u vás, až ve světnici jsem to slyšel. Máš ty hochu, časy!" a smutně kýval.

Vojta mrzutě pohlédl hlavou.

"I prosím vás, ani mi nezapomínejte, darmo byste tady přídával!"

Pak sedl na vůz, švihl bičem a vyjel z brány.

Otec zůstal jako zaražen, nechtá paje slov, jakých od syna dřív nikdy neslyšel, nemohl se hned vzpomínat.

Teprve, když rachtot vozu nadebre smělí a kolem bylo úplné ticho, ustrašen ohlédl se kolem a soustal se zavřít bránu.

Když se skláněl, aby přivítal kámen ke stranám, slzy vhrkly mu do očí.

V tom panímáma letěla kolem k Smržen.

Pohlédnuvši ostře na starého povídalá rypavě: "Taky jste trošku přídával, taky? I vždyť my vim, odkud věje!" a jako vtr ubíhala.

Výminkář neodpověděv schoult odcházela do baráček.

Vojta celý týden se ženskými neplavil a ty také nezačínaly.

Až v neděli po ramí povídal panímám: "Dejte mi ten rozsudek."

Všechna živa chvátala ke truhle a podala mu listy.

"Tak vidíte, zetěčku, nemohlo to jít v dobrém a bez křiku?" řekla úlisně a pohlédla jej po hlavě.

Uhnul se a nepromluvil.

"Jen nebuďte, vždyť já vám to všecko vynabradím," lisala se.

V pondělí ráno šel do Páky, v úterý do Jiřina.

V polích bylo zaseto a počaly sazby brambor a řep.

Tě doby bylo ve vsi i v polích nejživěji a nejveseleji, vždyť ukladali si do kypřé, rozsypavé půdy pokrm, který v zimě mnohým býval jediným. Nad brázdami zvučel švítar a vznášely se písně, jakoby se ti sazeči a sazečky již tě-

šili na novou úrodu, jakoby již viděl ty nové, veliké bandory, obalené rozpukanou slupkou, jejichž šterbinami vyhlíží moučnatý, živý obsah.

Pokračování.

Letní nemoce,
cholera morbus, cholera, křeče, průjem, osklivost od žaludku, dávení a jiné střevní nemoze jsou rychle odstraněny, pouzije-li se Severova Léku proti choleře a nejjištější lék v takových případech. Pro děti i dospělé. Neškodný. — Cena 25c a 50c. Ve všech lékárnách. W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia.

J. H. Kučera
LEIGH, NEB.
vlastní čistý a hojně zásobený řeznický a uzenářský obchod. Bohatý výběr čerstvého a uzeného masa, vnitř, uzenek a salámů všeho druhu. Za hovzí a vepřový dobytek a syrové kůže platím vždy nejvyšší tržní cenu. Každý, kdo má závod navštívit, bude svědomitě a poctivě obslužen. O hojnou přídávě žádá 35 ct

J. H. KUČERA, Leigh, Neb.

Padoucnice
(FITS.EPILEPSY.)
VYLÉČENA!
Mohu přísahně před každým soudem dokázat, že Dr. Grant vyléčil mého syna z padoucnice. FRANK ADAM, Cadott, Wis. Jedna láhev na zkoušku zdarma. Udejte věk, pošlete poštovní známku a pište česky. 26-12

Dr. F. E. GRANT,
Z. Ridge Blag., Kansas City, Mo.

Co gallon gasolinu pro vás vykoná.

JEDEN gallon gasolinu bude pohánět jeden z vydatných I. H. C. gasolinových hybostrojů o 2 koňských silách po 5 hodin.

To jest, budete mít úplné dvě koňské sily k pohánění vašich strojů po ten čas.

Uspoří vám a celé rodině všechnu těžkou práci s hnaním odtřovare smetany.

Bude řezati vodu a řezati pícl pro všechn vās dobytek.

Bude řezati vaše dříví, loupati vaši kukuřici, otáčeti váš domácí mlýnek.

Vykoná všechny tyto práce a četné jiné v téměř dnu. A za pět hodin práce zaplatíte pouze cenu jednoho gallonu gasolinu.

Nebude to vaše práce vykonána za slušné levnou cenu? Budete mít hojnost jiných prací pro svůj

I. H. C. gasolinový hybostroj.

Vždycky se najde pro něj nějaká práce. Nepracuje-li, nestojí vás ničeho. Jakmile tento pohon zastaví, zastaví se veškeré vyřítání. Tyž stroj však jest připraven zase k započeti téže anebo jiné práce v každém okamžiku.

Jsou také větší J. H. C. hybostroje, které spotřebují více topiva a vykonají více práce—máte výběr z několika druhů a v několika rozměrech.

Kolmé o 2, 3 a 25 koňských silách.

Vodorovné (stálé nebo přeměnné) o 4, 6, 8, 10, 12, 15 a 20 koňských silách.

Gasolinové pohony o 12, 15 a 20 koňských silách.

Proslulé vzduchem chlazené pohony o 1 a 2 koň. silách.

Proslulé chráněné hybostroje o 2, 3, 4, 6 a 8 koň. silách.

Máme též úplný výběr proslulých zdvihacích strojů v silce od 4 do 20 koňských sil a řezací, čerpací a stříkací potřeby a četné jiné potřeby k usnadnění práce.

Požádáte-li se na vše správně a dovedete-li oceniti, jak mnoho práce takový I. H. C. hybostroj pro vás vykonává a jak úsporně tak činí, přijdete nevyhnutelně k náhledu, že musíte mít některý z výše uvedených druhů.

International místní jednatel ochotně zásobí vás katalogy a vše ni podrobnostmi, nebo pište nám pro bližší informace.

INTERNATIONAL HARVESTER COMPANY OF AMERICA, CHICAGO, U.S.A.
(Incorporated)

Předplaťte svým přátelům "Pokrok."

BEZPEČNÉ ULOŽENÍ PENĚŽÍ!

LINCOLNSTÍ VELICE KONSERVATIVNÍ A ÚSPĚŠNÍ PODÍLNÍCI JSOU VELICE ZAJEMATI PRO VÝHODNOST MAJETKU V

LINCOLN TELEPHONE & TELEGRAPH CO.,

A ROZEBÍRAJÍ JEJ VE VELKÉM POČTU

MUSÍTE SI POMYSLETI, že vydání a prodej tohoto závodního kapitálu je přesně obmezen na běžnou potřebu společnosti pro fondy ku placení za výnosné rozšíření její systému. Když přestane se s rozšiřováním, prodej závodního kapitálu se přeruší — následně vydání podílů je vždy obmezeno. TATO SPOLEČNOST JE NYNÍ NEJVĚTŠÍ NEODVISLOU TELEFONNÍ SPOLEČNOSTÍ V NEBRASCE. Ona stala se usazenou společností se svými liniemi na dlouhou vzdálenost, které dosahují každého důležitého obchodního střediska v pobliží Lincolnu. Konečně a to v nejbližší budoucnosti rozšíří se po celém Jižním Platte okraji, nejbližší to částí státu. Co společnost si přeje mít, jest, aby prosperavi a úspěšní muži v každé osadě, kam linie dosahují nyní, anebo co nejdříve budou dosahovati, byli finančně zainteresováni v podniku, to proto, by jejich návrhy a rady pomohly udržeti a ustáliti system; to jest též jediná příčina, proč závodní kapitál nabízen je mimo Lincoln.

...Vezměte na vědomí...

1. Tento závodní kapitál ne podléhá odaním.
2. První kvartální dividendy vyplývají buďen 3. Měna.
3. 8 procent dividend na majetku, který nepodléhá odaním a který stále vzrůstá ve své hodnotě, je skutečná záce.
4. Podíl v základním kapitálu prodává se za \$100 — o nic více, o nic méně nikomu.
5. Tento závodní kapitál reprezentuje skutečnou hodnotu 100 centů na dolár.
6. Tato společnost byla zorganizována pod dozorem státní telegrafní komise.
7. Jest v podniku obestav obchod a čistý zisk, což nabitě rychle vstupovat v hodnotě i ziskem.
8. Jest spravována a řízena velice konservativními a úspěšnými obchodníky města Lincolnu.
9. Sta malých vkladatelů hledí sobě pomoci a užití této neobyčejně příležitosti obdržeti něco, co jest jisté a situuje značný zisk.
10. Pošlete si poštovním listkem pro seznam podílníků a jiné informace.

LINCOLN TELEPHONE & TELEGRAPH CO.,
231 South 14th Street, LINCOLN, NEBRASKA.
Pište si pro český cirkulár. J. E. BEDNÁR, korespondent.

Vyplňte tento listek s Vaším jménem a adresou, oddělte a zašlete jej nám:

Lincoln Telephone and Telegraph Co.,
Lincoln, Neb.
Prosím zašlete mi český cirkulár, v kterém se nachází vysvětlění stou Vašeho osmiproceného základního kapitálu.

Jméno _____
Město _____
Stát _____
Okres _____
P. O. Box _____